

Minu kodu

Rasmus Puur / Karl Eduard Sööt

Austatud koorijuhid!

"Minu kodu" on nii armastus- ja austusavaldus oma kodule kui ka palve meie kodu pärast, sest selle hoidmine ja edasikestmine pole kunagi iseenesestmõistetav. Eriti ilus ja mõjus on, et seda laulupäeva ühendkoori lõpuploki laulu laulavad just eesti mehed, kes liialt selliseid mõtteid endast välja ei anna.

Mõned tähelepanekud:

1. Oluline on tekitada esimeste taktidega õrn ja habras atmosfäär.
2. Tempoliselt tasuks jälgida, et laulja jõuaks rahulikult teksti välja laulda.
3. Takti 14 lõpus võiks teha üsna suure koma, et jõuaks eelmise mõtte rahulikult välja viia ning järgmiseks pehmeks alguseks valmistuda.
4. Taktides 11-13 võiks jälgida, et madalad hääled välja kostaksid. Vajadusel korrigeerida ülemiste häälte dünaamikat vaiksemaks.
5. Takti 24 võib teha kerge aeglustuse, et kulminatsioon jõuaks kehtestuda ja lauljad iga silbi läbi laulda. Taktis 28 tuleks igal juhul olla algses tempos tagasi.

Mõned ohukohad:

1. Tasuks jälgida, et kulminatsioonikoht (t 24-25) ei läheks liialt karjuvaks ja vihaseks, vaid oleksid siiski soojad ja pigem hõiskavad. Eriti kui t 14 *forte* on just pigem valulisem ja kriipivam.
2. „Uu-“lõigud tuleks laulda aktiivselt ja erksa tooniga, et nad ei hakkaks vajuma ning et lõputaktid ei läheks liiga nn poriseks.

Mõned soovitused:

1. Väiksemate kooride puhul võib sulgudes olevad noodid ära jätta.
2. Vahest aitab karakteri loomisele kaasa märksõnad „kulgev“, „õõtsuv“, „paitav“.

Ilusaid hetki selle lauluga!

Rasmus Puur